

Je li seksualno maštanje o drugima vrsta nevjere?

„Čime počinje nevjera?“ – pitanje je koje je nedavno Jada Pinkett Smith, u jednom od posljednjih Red Table Talkova, uputila iznimno mi dragoj belgijskoj psihoterapeutkinji Esther Perel koja se, između ostalog, vrlo mnogo bavi seksualnošću. Esther je, kao i uvijek, već u prvoj rečenici, savršeno jasno dala kratak odgovor: „Srce prijevare je tajnovitost“

Ljudi često imaju neke svoje male tajne koje obično drugima ne otkrivaju zato što ih se srame. Plaše se osude ili naprosto da nekog ne povrijede svojim priznanjem. No, trebamo li tajne koje se tiču našeg partnera i veze, skrivati od njega? Na primjer, ako nas povremeno pali neki muškarac osim našeg partnera, je li mu to u redu reći ako nas pita? Smatram da ne samo da je u redu, nego je i poželjno. Ako ponekad masturbiramo sami, je li dobro s partnerom tijekom ili poslije tog čina podijeliti naše seksualne maštarije? Naravno da jest. Osim toga, muškarci s takvim priznanjima imaju manji problem nego žene – lakše i objektivnije to prihvaćaju, iako uvijek postoje izuzeci.

Dok muškarci radije slušaju i prihvaćaju, žene ipak radije pričaju i sumnjičavije su. Iz dosadašnjih iskustava zaključujem da količina tajnovitosti ovisi od pojedinca do pojedinca, odnosno njegovog karaktera i odgoja, ali smatram da manju potrebu za imanjem tajni ipak imaju žene. Ne samo da su same otvorenije, nego i više cijene kad su drugi prema njima takvi.

Osobno sam jedna od rijetkih ljudi koji nemaju problem s tim da drugima o sebi kažu apsolutno sve. Naravno, pod uvjetom da ih se to tiče. Nikad ne skrivam gdje radim, koliko zarađujem, jesam li sretna onim što radim, kakav mi je pogled na društvo u kojem živim, kakav mi je seksualni život, na što masturbiram i ostalo. Smatram da osoba svjesna sebe, o svim temama može razgovarati konstruktivno i svrhovito, pogotovo ako time može pomoći drugima da se osvijeste s ciljem da im bude lakše i praktičnije živjeti vlastiti život te ga uspješno integrirati u živote drugih ljudi. Jer ne zaboravimo da je socijalizacija danas prilično važna te da je čovjek u većoj mjeri altruistično nego egoistično biće. Sretniji su ljudi koji imaju više konekcija s drugim ljudskim bićima od onih koji ih imaju tek nekoliko, pogotovo kad se radi o poslu.

Hajdemo najprije definirati tajnu, zato što smatram da je u ljubavnoj vezi ili braku taj pojam za svakoga nešto drugo. Nekome je tajna ako mu partner zataji s kim je popio kavu, drugome je tajna ako se partner s nekim seksualno dopisuje online, dok je trećemu to isključivo otvoreno i ciljano flertovanje koje može i ne mora završiti seksualnim odnosom tj. prijevarom. To svaki par definira za sebe. O partneru volim znati sve od navedenog, ali ne zato što sam control freak, nego zato što imam potrebu sve navedeno reći i njemu. Ne tražim ništa što i sama ne dajem. Kad s nekim živite, takvo ponašanje može biti itekako korisno i praktično.

Na Seksoteku mi se često javljaju ljudi, uglavnom muškarci, s upitom je li loše ako, osim svoje djevojke, seksualno maštaju i o drugim djevojkama. Odgovaram da je to u redu, ali jedino pod uvjetom da o tome komuniciraju partnerici. Uviđam da takva priznanja nemaju svi, čak štoviše, većina njih to skriva od svojih partnerica. Svjesna sam da postoje žene koje takve stvari žele čuti, ali postoje i one koje se s tim znaju nositi jer uspješno odvajaju emotivno od seksualno praktičnog. Postoji i treća skupina ljudi koji žive s premisom *Don't ask, don't tell*.

Ako znate da vaša partnerica očekuje da joj priznate da ste maštali o drugoj ženi tijekom masturbacije ili seksa, a vi joj to zatajite, tada se to može definirati kao vrsta prijevare. Iako u Bibliji postoji mnogo nelogičnosti, ovaj put referirat ću se na rečenicu iz Deset Božjih zapovijedi koja glasi – „Ne poželi tuđeg ženidbenog druga“. Dakle, samu želju za nekim drugim, kršćanstvo već tretira kao grijeh, kamoli ako je ista seksualne prirode.

Ako partneru kažete da imate potrebu maštati o nekome tijekom seksa s njim, možete postupno razviti zanimljivu konverzaciju o tome što vas točno na toj osobi privlači. Možete zajednički kreirati priču koja vas oboje uzbuđuje. Dok su god takve stvari međusobno komunicirane, one mogu ući u domenu napaljujuće i konstruktivne seksualne konverzacije.

Često naglašavam da su ljudi uglavnom emotivno monogamni, dok su tjelesno uglavnom poligamni. Nemoguće je da, nakon okvirno šest mjeseci ljubavne veze, bilo vi, bilo vaš partner, ne poželite neku seksualnu promjenu. To ne znači da ista mora uključivati druge ljude niti da će nužno biti realizirana, ali ako se želja pojavi, dobro ju je komunicirati. Zašto? Zato što jedna tajna za sobom povlači drugu pa kad se natalože, lakše je napraviti krive postupke zbog kojih druga strana gubi povjerenje. Znamo da povjerenje za sobom nosi poštovanje, a kad nema poštovanja, tada ljubavna veza dugoročno gubi smisao.

Nedavno sam ušla u treću ozbiljnu ljubavnu vezu koja je upravo ušla u treće tromjesečje. Pritom shvaćam da su drugi ljudi dio naših seksualnih života, htjeli mi to ili ne. I što god se s njima događalo, a osobno nas uzbuđuje ili nam smeta, utjecat će

na naš seksualni život. Te radnje čak ne moraju biti seksualne. Može vam zasmetati to što vaš muškarac puno češće želi vidati svoju obitelj nego vi svoju. Tada ste prisiljeni vlastito vrijeme odvajati na tuđu obitelj, što utječe na praktičnost vašeg života, u što spada i zadovoljavajuća realiziranost seksualnog života.

Ako vam takve stvari smetaju, postoje dvije opcije: ili ćete mu ih reći pa će doći do eventualne svađe koju ćete izgubiti ako vam je objema stalo, ili pak ćete ih prešujeti pa u sebi nećete biti sretni. Razgovarati je puno važnije nego šutke se udaljavati. Kad su u pitanju ljubav i seksualnost, tajne ionako nikad nisam smatrala „slatkima“. Smatrala sam ih svjesnim odabirima koji uništavaju ljubavno-seksualni odnos.

Piše: Marina Krleža

Web stranica: www.lelo.com

Instagram: https://www.instagram.com/lelo_official/

Facebook: <https://www.facebook.com/LELO.Official/>